

ALTER SUMMIT

EEN MANIFEST VAN DE VOLKEREN

Onze dringende gemeenschappelijke prioriteiten voor een democratisch, sociaal, ecologisch en feministisch Europa

**GENOEG BEZUINIGINGSPOLITIEK!
WIJ WILLEN ECHTE DEMOCRATIE!**

Europa staat aan de rand van de afgrond. De bezuinigingspolitiek drijft de Europese volkeren in de armoede, ondergraft de democratie en maakt een sociaal beleid onmogelijk. De toenemende ongelijkheid brengt de sociale samenhang in gevaar. De ecologische ramp komt dichterbij en de meest getroffen landen zijn ten prooi aan een acute humanitaire crisis.

De Europese oligarchie gebruikt steeds meer autoritaire methodes om haar zieltogend neoliberal systeem in leven te houden, niettegenstaande grootschalig protest en verzet. De democratie en de vrede komen in het gedrang. Godsdienstdiscriminatie, racisme, homohaat, seksisme en nationalisme verspreiden zich verder naarmate de crisis verdiept. Het bestaan zelf van de Europese Unie komt nu in het gedrang, want het huidig beleid ondergraft de solidariteit tussen de Europese volkeren.

Onze dringendste prioriteit is de uitbouw van een Europa op basis van gelijkheid, solidariteit en waarachtige democratie. De huidige instellingen van de Europese Unie (EU) en de Europese regeringen dienen de belangen van de financiële markten, zonder enig respect voor de soevereine rechten van de volkeren. De instellingen moeten onder democratische controle gebracht worden, het openbaar belang moet de bovenhand hebben en er moet werk gemaakt worden van het lenigen van ecologische en sociale noden. Het is op deze principes dat wij onze eisen voor een democratisch, sociaal, ecologisch en feministisch Europa baseren, in solidariteit met de andere volkeren van de wereld.

I) Wij kunnen niet langer slaven zijn van de schuld

De overheidsschuld is het resultaat van economische en politieke keuzes die nog steeds op de agenda staan van de EU-instellingen en de Europese regeringen.

Tientallen jaren politiek van belastingsvrijstelling hebben doelbewust een kleine minderheid rijker gemaakt, terwijl de inkomsten daalden voor overheden die dan nog eens de bankroete banken moesten gaan redden. De bezuinigingspolitiek betekende een aderlating voor het inkomen van de gezinnen en kleine bedrijven, en verergerde de recessie. Voor private banken is het doodgewoon om te speculeren op de overheidsschuld, en ook politici hebben zich schuldig gemaakt aan corruptie met overheidsgeld en private belangenverdediging.

Bovendien is er in veel landen een private schuld opgebouwd door leningen aan gezinnen, daartoe aangezet door de agressieve promotie van de financiële sector en overheden die op die manier een antwoord wilden bieden aan het probleem van de stagnerende lonen en stijgende prijzen.

De maatregelen uitgevaardigd door de Europese instellingen en regeringen zijn erop gericht de volkeren te laten opdraaien voor de schuld. Maar deze schuld kan voor een groot deel als illegitiem worden beschouwd, want hij werd niet aangegaan in het algemeen belang. Het is trouwens duidelijk dat een aantal landen nooit in staat zullen zijn die schuld terug te betalen.

Mensenrechten moeten voorrang hebben op schuldterugbetaling, en menselijke noden gaan boven winsten. Maatregelen in heel Europa om de volkeren te bevrijden van de druk van de financiële markten en het soberheidsbeleid zijn voor ons een zaak van hoogdringendheid. Het begrotings- en monetair beleid en de fiscaliteit moeten gewijzigd worden om uit de schuldenimpasse te geraken.

Onze dringende en gemeenschappelijke eisen :

1. Onmiddellijke opheffing van de 'memoranda' die de Trojka oplegt aan landen met zware schuldenlasten. Ook opheffing van een aanzienlijk deel van de overheidsschuld, zonder aantasting van de belangen van kleine aandeelhouders, spaarders en gepensioneerden. Banken en financiële instellingen moeten hun deel van de verliezen op zich nemen. Welke schulden moeten geschrapt worden moet democratisch beslist worden. Daarbij kan het nuttig zijn schuldenaudits te beleggen onder de burgers.
2. Schuldaflossing moet uitgesteld worden totdat de bevolkingen beschermd zijn tegen armoede en werkloosheid en totdat er zekerheid is over economische ontwikkeling en de ecologische transitie, totdat de openbare diensten versterkt zijn en de sociale en economische rechten hersteld.
3. De rijkste bovenlaag van de bevolking moet een eenmalige weeldetaks betalen.
4. De Europese Centrale Bank en andere Europese bankinstellingen moeten gemachtigd worden direct te lenen aan de lidstaten tegen een lage intrest en onder democratische controle, zonder voorwaarden van neoliberale hervormingen.

II) Naar een ecologisch en sociaal Europa: gedaan met de bezuinigingspolitiek

Over heel Europa, maar in het bijzonder in het Zuiden en Oosten, wordt een hardvochtige soberheidspolitiek opgelegd, zagezegd om de schulden te kunnen verminderen en terugbetalen. Hele bevolkingen zijn daarvan het slachtoffer. Op essentiële terreinen zijn er dramatische besnoeiingen in de overheidsbestedingen, waardevolle investeringen in research en industriële activiteiten worden teruggeschroefd, alhoewel ze een bijdrage zouden kunnen leveren tot een sociale en ecologische transitie.

Dit besparingsbeleid dat de EU-instellingen en Europese regeringen ons opleggen doet een neerwaartse spiraal ontstaan, vernietigt de economie, verhoogt de tekorten en schulden, doet de werkloosheid en armoede toenemen en verhevigt de ecologische crisis en de aantasting van het milieu. En ondertussen verrijkt een kleine minderheid zich op een buitensporige manier.

Vandaag is meer dan de helft van de Europese rijkdom in de handen van 10% van de bevolking. Het huidig beleid is er doelbewust op gericht om deze ongelijkheid in stand te houden, samen met het neoliberal model dat onze planeet vernietigt en onze democratische en sociale rechten ondermijnt.

Wij vragen een radicale ommekeer van dit beleid en een ander maatschappijmodel dat kan instaan voor sociale rechtvaardigheid, gelijkheid, een eerlijke verdeling van de rijkdom, ecologische duurzaamheid en bescherming van het openbaar bezit.

Onze dringende en gemeenschappelijke eisen :

1. het besparingsbeleid moet nu ophouden: het brengt Europa nog dieper in de recessie. De verdragen en verordeningen die eraan ten grondslag liggen moeten verworpen of geschrapt worden: het Begrotingsverdrag, de sixpack, de twopack, het competitiviteitspact waarover momenteel onderhandeld wordt. Handelsonevenwichten binnen de Monetaire Unie moeten verminderd worden door een aangepast beleid in de landen met een overschot, niet door een bezuinigingspolitiek op te leggen aan de landen met een tekort. Over het begrotingsbeleid moet democratisch beslist worden.
2. De belastingen moeten rechtvaardig worden door een eerlijk, progressief en permanent belastingsysteem op de inkomsten, de rijkdom en de bedrijfswinsten, met effectieve minimumvoeten voor alle Europese landen. Er moet een eind komen aan de verhoging van belastingen op consumptie (BTW) en die op basisgoederen moet drastisch naar beneden. Belastingparadijzen moeten buiten de wet gesteld worden en er moeten strengere maatregelen komen tegen fraude en fiscale ontduiking en ontwijking.
3. Ontwikkeling van openbare investeringsprogramma's in heel Europa onder sociale controle, ten dienste van een sociale en ecologische transitie. Deze transitie moet gebaseerd zijn op een industrieel en landbouwbeleid dat een antwoord biedt op de ecologische crisis en op de nood aan miljoenen kwaliteitsjobs; het moet hierbij gaan om ecologisch duurzame en sociaal nuttige activiteiten in het algemeen belang. Daaronder horen grotere investeringen in onderwijs, energietransitie, openbaar vervoer en voedselsoevereiniteit. Terzelfdertijd moeten militaire en sociaal of ecologisch schadelijke uitgaven naar beneden. Ook de budgetten van de EU en van de nationale overheden moeten in die richting geheroriënteerd worden.

4. Versterking en ontwikkeling van het sociaal en ecologisch gemeenschappelijk goed, herdefiniëring en uitbreiding van de openbare diensten, inclusief gezondheidszorg, wetenschappelijk onderzoek, onderwijs, kinderopvang, transport en energie, water, informatie en cultuur, openbare huisvesting, kredietverlening enzovoort. Halt aan de privatisering van deze diensten, die openbaar of coöperatief bezit moeten worden onder democratisch beheer.

III) Rechten voor iedereen: neen aan armoede en precare levensomstandigheden

De bezuiningspolitiek tast de economische en sociale rechten aan en ontmantelt de sociale bescherming. Zij leidt tot een daling van de levensstandaard en in vele landen tot acute sociale ellende. Het gevolg is massale werkloosheid die gepaard gaat met verloedering van werk- en levensomstandigheden. Dat leidt op zijn beurt tot een onaanvaardbare verhoging van de armoede; vandaag zijn er in de Europese Unie 120 miljoen armen.

In de huidige crisiscontext gaan deze maatregelen zelfs nog verder. Zij tasten de arbeids- en syndicale rechten aan, inclusief de bevoegdheid tot collectieve onderhandelingen. Zij hanteren competitiviteit als maatstaf om mensen uit elkaar te drijven, winsten te verhogen, lonen te verlagen, de natuur en de menselijke activiteit tot koopwaar te degraderen. Ook vrijhandelsakkoorden bevorderen sociale, milieu- en fiscale dumpingpraktijken.

De mensen die in precare omstandigheden leven, zoals werkenden met onzekere contracten, werklozen, gehandicapten en vele gepensioneerden worden het hardst getroffen. Vrouwen, jongeren en migranten zijn de eerste slachtoffers. Vooral vrouwen worden hard geraakt door de aanvallen op de arbeidsrechten en worden verplicht om de afbraak van sociale voorzieningen te compenseren met onbetaald werk in de zorgsector. Aan migranten worden basisrechten ontkend en een hele generatie Europese jongeren wordt geconfronteerd met werkloosheid en sociale aftakeling zonder voorgaande.

Wij eisen dat elk individu effectieve democratische, economische, milieu- en sociale rechten geniet.

Onze gemeenschappelijke en dringende eisen :

1. Herstel van het recht tot collectieve onderhandeling en actie; bescherming of herinvoering van collectieve overeenkomsten en arbeidsrechten die nu onder vuur liggen van de bezuinigingsmaatregelen. Garantie dat democratie op de werkvloer een fundamenteel arbeidsrecht is. Normen van de IAO (Internationale Arbeidsorganisatie) en het Europees Sociaal Charter moeten van toepassing zijn voor elke arbeider, inclusief de migranten. Er moet een eind komen aan precair werk.
2. Beëindiging van de loon- en sociale dumping in Europa en de wereld; ontwikkeling van een gemeenschappelijk platform van collectieve waarborgen in Europa zodat een hoog niveau van sociale bescherming en economische rechten gegarandeerd wordt, met inbegrip van de rechten vastgelegd in internationale overeenkomsten.
3. Verhoging van de lonen en vastlegging in elk land van een minimumloon bij wet of bij

bindende collectieve overeenkomst. Het minimuminkomen moet een waardig leven toestaan. Vermindering van de arbeidsduur zonder loonverlies en eerlijke verdeling van onbetaalde zorgactiviteiten; promotie van duurzaam en kwalitatief werk voor iedereen met behoorlijke werkomstandigheden. Drastische vermindering van de loonverschillen binnen een bedrijf.

4. Bescherming van het woonrecht voor huishoudens met een hoge schuldenlast en, meer algemeen, recht op waardig wonen voor iedereen. Daadwerkelijke toegang voor iedereen tot preventieve en kwalitatief hoogstaande gezondheidszorg.
5. Gelijkheid van loon, carrièremogelijkheden en pensioen voor mannen en vrouwen. Afschaffing van elke vorm van discriminatie gestoeld op geslacht, etnische afkomst, nationaliteit of seksuele voorkeur. Krachtig optreden tegen geweld tegen vrouwen.
6. Versterking van sociale en politieke rechten van migranten. Halt aan de politiek van criminalisering van migranten en vluchtelingen. Gelijke rechten voor alle migranten, recht op asiel, sluiting van detentiekampen en van het FRONTEX-agentschap en stopzetting van de grensoperaties van de Europese Unie.

IV) Voor economische democratie : banken moeten het algemeen belang dienen.

Het ineenstorten van het banksysteem in 2008 was geen toeval, maar het directe gevolg van een financieel systeem dat alleen ten dienste staat van aandeelhouders en speculanten, ten koste van het algemeen belang. De laatste decennia hebben overheden dit systematisch in de hand gewerkt en aangemoedigd door elke vraag van de financiële lobby in te willigen. Een groot aantal openbare of coöperatieve banken die tot doel hadden nuttige lokale initiatieven te financieren werden geprivatiseerd.

Ondertussen heeft het ontbreken aan regelgeving criminele organisaties de vrije loop gegeven om op wereldschaal geld wit te wassen en de winsten hieruit vrij te investeren.

Overheden hebben op de crisis gereageerd door honderden miljarden euro belastingsgeld in de banken te pompen om ze te redden, en door onvoorwaardelijke garanties toe te kennen, wat deze privébanken nog heeft verstevigd.

Om de banken en de financiële sector van nu af aan ten dienste te stellen van het algemeen belang, de maatschappij en het milieu, moet hun overmatige macht aan banden gelegd worden door strenge regulering en door democratische overheidscontrole.

Onze gemeenschappelijke en dringende eisen :

1. Herziening van de uitgebreide garanties toegekend aan privé financiële instellingen; overheidscontrole in geval van falen van banken om schadelijke sociale gevolgen te vermijden. De aandeelhouders en de schuldeisers van de falende banken moeten hun deel van de verliezen dragen. Banken die door de overheid gered worden, moeten gesocialiseerd worden.
2. Strenge en daadwerkelijke regulering van banken en financiële instellingen. Volledige scheiding van commerciële banken en investeringsbanken. Verbod op gebruik van

fiscale paradijzen en buitenbalansactiviteiten en opheffing van het bankgeheim . Belasting op financiële transacties en herinvoering van de controle op de in- en uitstroom van kapitalen. Opsplitsing van banken die zogenaamd “te groot zijn om over kop te gaan”.

3. Invoering van democratisch toezicht op banken en financiële instellingen. Kredietverlening moet jobs creëren die sociale en ecologische duurzame ontwikkeling bevorderen. Er moet voorrang en steun gegeven worden aan openbare en coöperatieve kredietinstellingen.

KOM OP VOOR DEMOCRATIE!

De huidige ontwikkelingen in Europa zijn een kaakslag voor de democratie. Niet alleen wordt het democratisch debat in de kiem gesmoord, maar sociale bewegingen zijn het slachtoffer van repressie en volkeren en landen worden tegen elkaar opgezet. Het voorspelbare gevolg is de opkomst van racisme, fascisme en uiterst rechts omdat het ongenoegen deels gericht wordt tegen migranten, armen, minderheden, buitenlanders en/of andere Europese volkeren. De beste manier om deze bewegingen te bestrijden is een einde te stellen aan de bezuinigingspolitiek.

Er is geen gebrek aan alternatieven; het is onze verantwoordelijkheid om krachtsverhoudingen uit te bouwen om ze op te leggen en zo te komen tot een echte politieke, sociale en economische democratie in Europa.

Wij willen niet geregeerd worden door een zelf-aangestelde Europese oligarchie,

Wij weigeren uitbuiting van volkeren en natuur in Europa en de rest van de wereld,

Wij zijn tegen een Europese Unie die bijdraagt tot conflicten en militaire uitbouw,

Wij willen een eind aan de uitbuiting en onderdrukking van vrouwen, en aan de patriarchale verhoudingen,

Wij hunkeren naar echte democratie, echte participatie en soevereiniteit van het volk,

Wij willen een maatschappij die voorrang geeft aan milieu en sociale noden,

Wij bouwen een eensgezinde beweging uit voor een democratisch, sociaal, milieuvriendelijk en vrouwvriendelijk Europa!

Wij steunen en versterken elkaars strijd,

Wij verbinden er ons toe om onze krachten te bundelen en samen te strijden om via nationale en Europese acties onze eisen ingang te doen vinden.

De Alter Summit in Athene op 7 en 8 juni is een belangrijke stap in die richting.

Programma, info en kalender : www.altersummit.eu

Contact : info@altersummit.eu

Hits: 7

Dit delen:

[Facebook](#)

[Twitter](#)